

de 16 Feltbatteriers Kanoner, som vi bevilgede 1876, men hvoraf de 12 vare i Brug, indtil det nye Hartillag blev vedtaget, medens de 4 stod som Reserve for de 12, og da de nu allesammen ere tilborte de normerede Feltartilleriabelinger, saa kræves der med Nødvendighed ogsaa nu en Reserve; til de 12 var der tidligere 4, Krigsministeren foreslaar til 16 5 i Reserve, hvilket omtrent vil svare dertil. Hvorledes de Herrer ville komme ud af det med Krigsministeren om Lallet, ved jeg ikke, men jeg erkjender, at her er for os Alle en nødvendig Konsekvens af Hærløven, som snarest muligt maa dækkes; det skal jeg altsaa henstille. — Saa er der Spørgsmaalet under Nr. 179. Der vil jeg sige, at det har undret mig meget, at den ærede Ordfører og hans Venner overhovedet have kunnet rejse nogenstomhøjest Modstand i de sidste Aar mod dette Forslag. Den ærede Ordfører har jo i Samlingen 1877—78 staaet som Ordfører for dette Forslag og faaet det bevilget her i Thinget efter en Plan, et Overslag af August 1877, som forelaa Udvalget, og efter dette blev det første Bidrag bevilget, saa det har været bevilget siden 1878. Jeg var en af dem, der stemte mod denne Minebevilling under de daværende Forhold, og jeg har derfor ingenstomhøjest Forpligtelse følt til at rage Kastanjerne ud af Ilden for Nogen paa dette Punkt. Det har imidlertid undret mig, at den ærede Ordfører ikke har erkjendt, at da han selv har anbefalet det, selv har fremstillet det til Vedtagelse for tre Aar siden, dog det ene Aar efter det andet vil negte Gjenbevillingen af sit eget Beløb, og jeg erkjender, at, eftersom Minevesenet er udviklet omkring Kjøbenhavn, er det et Hul, som skal dækkes enten ved Miner eller paa den foreslaaede Maade, og da saavidt mig bekjendt Skibsarten ikke nedlægger nogen Indsigelse — det var vist beklageligt med den nordre Dæmning — mod, at en saadan Dæmning lægges, og da det kan ske langt billigere end ved Søminer og vil være langt lettere for Administrationen i paafølgende Tilfælde, antager jeg, at det er et Spørgsmaal, som med det Første kan bringes ud af Verden. Jeg anser det ikke for saa paatrængende, at det ikke skulde kunne udsættes et Aar, men jeg skal i Genhold til min Stilling afholde mig fra at stemme derover. Den høitærede Krigsminister vil vist tage sig det overordentlig let, efter at Søminevesenet er gaaet over til Marineministeren. Jeg begriber forøvrigt ikke, hvorfor Ministeren har villet opføre det paa sit Budget iaar, han skulde have overladt det til Marineministeren, han havde faaet det som ingen Ting. — Hvad angaar Spørgsmaalet Nr. 194 om de 6 Kanoner, da skal jeg ganske overlade til de Herrer, hvorledes de ville stille sig, enten

de ville skyde det ud eller ind. Lade de det staa, saa vil den Bevilling, der gives iaar, aldeles uafhængigt deraf være den samme. De 834,000 Kr. ere egentligt lovførmelig bevilgede, det vil kun efter alle konstitutionelle Regler blive en Formsig, at optage dem paa Bevillingen igjen, men jeg kan dog nok forstaa, om maatte det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds hellere vil hjælpe sit ordførende Mindretal med at skyde dem ud, saa fik man dem ind paa Tilleggsbevillingsloven, begravede dem paa den Maade, saa kom det ikke frem paa Finansloven som en Bevilling til Krigsministeriet, og saa kunde man gennem nye Bevillinger, som have en ganske anden Karakter, naae op til sine sædvanlige 1,900,000 Kr. Hvorledes de Herrer ville stille det, skal jeg se paa til trede Behandling og skal heller ikke lægge vægt derpaa. For mit Vedkommende skal jeg stemme for de fleste af de øvrige af Forslagene til denne Paragraf, naar jeg maa være fri for at binde mig til de fire, som jeg har nævnt, 171, 174, 179 og 194. — Nr. 195 angaaende de 11 Stykker 15 ctm. Kanoner er et meget vigtigt Spørgsmaal. Jeg antager, at Udvalget betragter det som en Udsættelse, thi er der Noget, man vil fordrø af os, efter at vi have faaet den nye Hærløve, saa tror jeg ikke, at det er Millioner i Hundredvis til den Betragtning, som man gjør gjældende, at Danmark er Kjøbenhavn, men derimod tror jeg, at man vil fordrø de fornødne Vaaben til Hæren.

Krigsministeren (Kauffmann): Som allerede omtalt af den ærede Ordfører (Holstein-Ledreborg) har Finansudvalget i Indledningen af sin Betænkning over Finanslovsforflagets § 22 anstillet nogle Betragtninger over og opstillet endel Sammenligninger imellem forskellige Oversigter og Budgetter, der alle ved forskellige Leiligheder og efter Anmodning fra forskellige Sider ere udregnede i Krigsministeriet, dog ikke altid under samme Forudsætninger. De tvende sidste Beregninger ere optagne i Betænkningen. Den første, som der er opført, er opstet udregnet paa Grundlag af de gjældende Hærløve, de bestaaende Lønningslove, og de sig dertil senere sluttende Lønningsbestemmelser og saaledes, at alle de Konti, der ikke havde hjemme i disse givne Love og Bestemmelser, skulde tages af Finansloven for 1879—80. Endvidere skulde Beregningen foretages under samme Forudsætning, som kom til Anvendelse, da Krigsministeriet udregnede det Budget, som Hærløvsudvalget under 21 November 1879 forlangte som et Bilag til Krigsministeriets Hærløvsforslag. Den anden Beregning, der fremtræder som et fuldstændigt Budget, er baseret paa den Forudsætning, at den